

Sülysápi értékeink

Sülysáp város helyi értéktárának képes albuma

KAPÁS JÓZSEF HELYTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNY

SÜLYSÁPI SZENT ISTVÁN-NAPOK

Az egykori Szent István-nap katolikus-szagrális tartalmát, az aratás végét, a becsületes, családi és gazdálkodó közösségekben végzett munkálkodás eredményét ünneplő hagyományt Súlysápon is sablonossá, átélhetetlenné tette a szocializmusnak nevezett rendszer félévszázada. A rendszerváltás után, csak az utóbbi néhány évben sikerült egyre inkább visszaszerezni ennek a szép ünnepnek a méltóságát.

2009-ben, a Kapás Gyűjtemény udvarán színpadot és kemencét építettünk. Az udvar fölötti dombon tornyosuló Szent István-templom alatt évről évre, egyre színvonalasabb kulturális programok vonzzák ide az érdeklődőket. A helyi kulturális csoportok számára is fontos az ezen a napon való színvonalas megjelenés, de hagyományunkká vált, hogy a szomszédos települések fellépői mellett külföldi néptáncscsoportokat is meghívunk.

A néhány éve még alig 40-60 érdeklődőt vonzó nemzeti ünnep Súlysápon 2014-ben oly népszerűvé vált, hogy a Kapás Gyűjtemény 6-700 főt befogadni képes udvarát 2015-től a város nemrég megszületett, országzászlós piactere váltja fel.

Kapás József a 90-es évek közepére olyan mennyiségű tárgyat, eszközt gyűjtött össze az egykori Tápiósápról és Tápiószőlősről, hogy az akkor megüresedő régi iskolaépület mind a hét termét megtöltötte régiségekkel.

A - ma már ezer darabos - gyűjtemény az önkormányzat tulajdonát képezi. A szakmai felügyelet a Wass Albert Művelődési Központ és Könyvtár látja el. A kis múzeumban konyhai eszközöket, polgári nappalit és paraszti tisztaszobát, mesterségek szerszámait, mezőgazdasági eszközöket, szövőszéket, de még szekeret és lovas szánt is láthatnak a látogatók.

A gyűjtemény – előzetes egyeztetés után – egész évben, szakszerű, egyedi, interaktív tárlatvezetéssel tekinthető meg.

A felnőtt- és gyermeklátogatók, iskolai, óvodai csoportok száma jelentősen megnövekedett az elmúlt esztendőben. A Dózsa György 105. alatt található gyűjteményben, annak kemencés, gémeskutas udvarán rendszeresek kulturális, közösségi és sportprogramok.

Információ: Tarnavölgyi László – 06 30 407 3974, tarnavolgyi.l@gmail.com

NÉPVISELETI EMLÉKEK TÁPIÓSÜLYRŐL ÉS TÁPIÓSÁPRÓL

A településünkön élő lakosság öltözete napjainkra már majdnem teljesen elvárosiasodott. Csak néhány idősebb asszony hordja a régi népi viseletet, (illetve annak egy modernebb változatát) a férfiak között pedig már nem található senki, pedig a ruházat régen nagy jelentőséggel bírt, hiszen erről lehetett felismerni más falubelieket. A török hódoltság idején ez a terület többször elnéptelenedett, majd a törökök kiűzése után, a XVIII. sz. elején telepítették be újra. Több évszázados alapokra két falu települt be ekkor igen közel egymáshoz: Tápiósüly és Tápiósáp. Sülyben a bevándorló lakosságban a magyarok voltak nagyobb arányban, Sápon pedig a szlovákok. A betelepülők hozták magukkal az öltözködési szokásaikat is. Jól nyomon követhető a két falu közötti különbség a fennmaradt fényképek, ruhadarabok és a legidősebbek személyes visszaemlékezései alapján.

A régi népi viseletről úgy 100 -120 évre visszamenőleg lehet tárgyi emlékeket összegyűjteni. A XIX. század végén, a XX. század elején e két községben élő parasztság a régi viseletet nagy vonásokban még őrizte. Az alapanyag kezdetben a kendervászon volt, s ebből készültek az alsó ruhák: ingek, gatyák, pendelyek. A nők ünnepi öltözete sötét (fekete, lila, barna) színű, a szoknya pedig igen hosszú, majdnem a bokáig ért, majd a XX. század közepére rövidült, de még mindig takarta a térdet. Az ősi kender mellett megjelent a gyolcs, a pamut, a pamutvászon és a posztó. A paraszti viselet azonban az egy faluban élők körében sem volt azonos, nagy különbségek voltak a módos nagyparasztok, a kisebb módúak és a summások között.

Nagy változást az I. világháborút követő ipari fellendülés és a főváros közelsége hozott. A férfiak mind többen ingázó munkásokká váltak. Idővel a nők egy része is követte őket. Ezzel együtt járt a régi paraszti viselet elhagyása.

KISBOLDOGASSZONY-TEMPLOM

A Kisboldogasszony tiszteletére szentelt római katolikus templom 1498-ban épült, a Tápió mente legrégebbi műemléke. Bizonyos forrásokból arra lehet következtetni, hogy már az Árpád-korban is állt a helyén templom. A török hódoltság alatt erősen megrongálódott, a XVIII-XIX. század folyamán is több ízben bővítették a gótikus eredetű hajót és szentélyt.

Síkmennyezetes belsejének korábbi berendezéséből a főoltár - melyet barokk szobrok díszítenek - és a tabernákulum látható. Oltárképe a XIX. század közepéről való, Szűz Mária születését ábrázolja.

A templom XV. századi eredetét tipikus alaprajzi kialakítása is alátámasztja, hiszen a korszakra jellemző módon eredetileg egyhajós kialakítással, poligonális szentéllyel, támpillérekkel épült. A ma látható templomot Nagylucsei Dóczy Orbán egri püspök, kancellár építtette.

1937-ben építették a jobb oldali kereszthajószárnyat és a kőkarzatot. A hajó bal oldali toldalék részében famennyezettel fedett kápolna, felette oratórium volt. 1937-ben a famennyezetet lebontották.

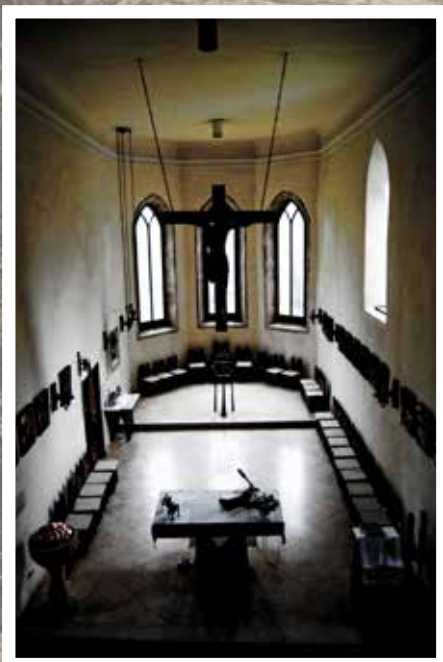
1976-ban is renoválták a templomot. Ekkor bontották ki a szentély zárásában található középső, csúcsíves ablakot.

**A XV. században készült
kő pasztofórium**

A ma használatos, valószínűleg a XV. században készült kő pasztofóriumot ugyancsak 1976-ban, villanyszereelési munkák közben találták meg. A szentély falára új stációképek készültek Pethő Attila kivitelezésében. Az áldoztatórácsot is ekkor bontották el. A barokk főoltárt és oltárképet a jobb mellékhajóban helyezték el. Helyére új szembemisézős kőoltár és ambó készült. 2009-ben kezdődött és 2010-ben ért véget a talán legjelentősebb külső felújítás az 1937-es bővítés óta. A templom külsejét fehérre színezték, lecserélték a teljes tetőfedést – terméspalával borították. A jobb mellékhajó feletti fa tetőszerkezetet lecserélték. A szentélytetőre felújítva visszakerült a régi kereszt. 2011-re megújult az egykori (barokk) főoltár is, mely így visszanyerte eredeti pompáját.

GRASSALKOVICH-VADÁSZLAK

E HÁZBAN VOLT
YACHOTT SÁNDOR
VENDÉGE
PETŐFI SÁNDOR,
1845. JÚLIUS 10-II-ÉN.

MŰEMLÉK
A GRASSALKOVICH CSA-
LÁD VADÁSZLAKA VOLT
ÉPÜLT 1770 KÖRÜL KÉSŐ-
BAROKK STILUSBAN.
PESTHESVEI TANÁCS V.B.

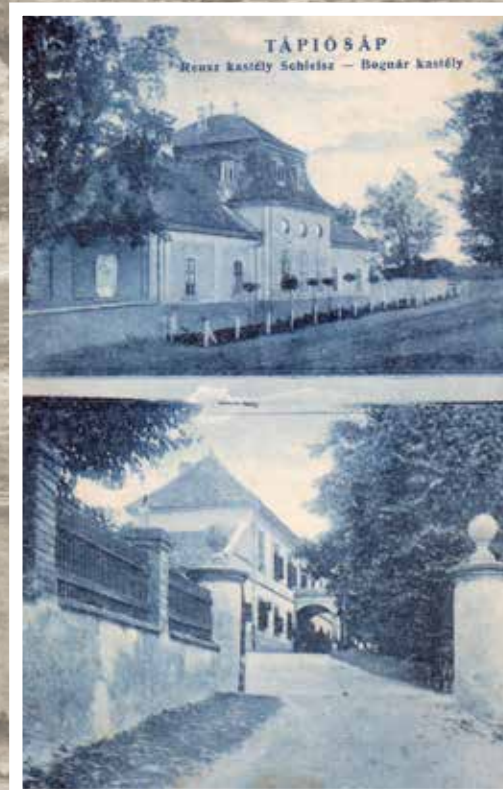
A Grassalkovich család építtette 1770 körül. Jellege késő barokk. Nem állandó lakhelyül szolgált, hanem vadászatok alkalmával használta a család, de vendégeinek, barátainak mindig szívesen rendelkezésükre bocsátotta.

Az oldalsó képen, az 1906 körül készült fotón, a főbejárat körül a tulajdonos, Schleisz-Bognár Mihály és családja, cselédek, valamint a fákkal tűzdelt kert látható.

Ebben a kastélyban lakott Petőfi Sándor is 1845. július 10-11-én, amikor Vahot Imrével meglátogatták annak Sápon élő testvérét, Vachott Sándort. Vachott Sándorné nagyon kellemesen emlékezett vissza a költő látogatására, melyet a Rajzok a múltból című könyvében meg is örökített.

A XIX. század végén Schleisz-Bognár Mihály vásárolta meg akkori tulajdonosától, és 1945-ig birtokolta a kastélyt.

Az 1970-es években parkjában több ipari gyártócsarnok épült, a kastélyban pedig a termeléshez kapcsolódó adminisztráció kapott helyett. A kastély a mai napig is ennek a cégnek a tulajdonában van. 2014-re teljesen megújult a vadászlak külseje, ami jelenleg az eredeti pompáját tükrözi.

SZENT ISTVÁN-TEMLOM

Sóter Gábor, 1720 körül fából, 1748-ban kőből építtetett kápolnát, amit 1759-ben templommá bővítettek ki Szent István király tiszteletére. Barokk stílusú, boltozatos belsejében igényes oltárok, barokk szószéket, keresztelő kutat, sekrestyeszekrényt, padokat láthatunk.

A főoltáron az ismeretlen szerzőtől származó XVIII. századi oltárkép: Szent István felajánlja a koronát Szűz Máriának.

Az oltárképen Szent István felajánlja a koronát Szűz Máriának. Az olajfestmé-

nyen Szent István előtt magyar ruhában Szent Imre térdel, mellette páncélos vitéz: talán Szent László. A kép felett a Sőtér család kettős címere látható. Az oltárképet két oldalról Szent Erzsébet és Szent Margit szobrai fogják közre.

A mennyezeti freskókon a Miatyánk szövege olvasható.

SŐTÉR-KASTÉLY

A késő barokk kastélyt a 18. század közepén a Sötér család építtette. A kastély egy egyemeletes, késő barokk stílusban épült szabadon álló építmény, melyet az évek során folyamatosan bővítettek. A kastélyépület 1945 előtt a katolikus egyház tulajdona volt, mely az irgalmasrendi apácák zárdájaként és óvodaként működött. A II. világháború után, a 1996-ig általános iskolai oktatás folyt benne.

Az 1776-ban épült Kálvária-kápolna

A SŐTÉR CSALÁD HAGYATÉKA

Ha van család, mely sokat tett településünkért, az a Sőtér család. Több mint 100 éven át jelentős szerepet tölthettek be a 17.-18. századi falvak (Tápiószőlős és Tápiószék) életében.

Az „első” Sőtér Ferenc volt, akiről annyit tudunk, hogy Gyöngyösről származott, és 1659-ben szerzett nemeslevelet. A 17. sz. közepén visszafoglalt Pest megye első alispánja lett.

Főként Tápiószéken hagyták maradandó nyomait: nagyon gazdag család volt, és nem resteltek javaikat a falu(k) – Sáp és Sölly – javára fordítani. Igazi jótékony, vallásos emberek voltak, méltók arra, hogy nevüket századok múltával is felemléssék az itt lakó emberek.

Sőtér Gábort 1738-ban főszolgabírónak választották meg. Feleségével, Urbányi Erzsébettel 4 gyermeket neveltek: Évát, Juliannát, Borbálát és Franciskát. Éva és Franciska szüzességi fogadalmat tettek, Julianna egy bizonyos Kiss Sándorhoz ment feleségül, ám gyermekeik nem születtek. Egyedül Borbála vitte tovább a családi vérvonalat: Ethele (az őslakos család) Antal feleségeként 5 lánynak adott életet.

Jótékony ittlétüket bizonyítja pl. a **Sőtér-kastély**, a **Szent István-templom**, a **Kálvária-kápolna**, valamint a **Kisboldogasszony-templom** bal mellékhajója.

SÜLYSÁPI HALASTAVAK ÉS KÖRNYEZETÜK

Sülysáp legszebb és legkedveltebb kirándulóhelye a Sápi-halastavak és a Sápi-patak forrása. A tavak a Forrói útról közelíthetők meg a település utolsó házait elhagyva 2 kilométerre. A 3 tóból álló víztározó-rendszert a patak felduzzasztásával hozták létre völgyzáró gátak emelésével. S bár az így kialakított tavak mesterségesek, az élővilág az elmúlt évtizedekben egyre jobban birtokba vette őket. Partján öreg fűzfák csoportosulnak, a sűrű nádasokban gazdag madárvilág fészkel.

Leggyakoribb madarai a tőkés récék és a szárcsák, de előfordulnak a szürke- és vörösgémek, a nagy kócsag és a kárókatona is. A tórendszer egyben jelentős kételtű szaporodóhely, és több hüllő is kötődik a területhez (pl. vízisikló, mocsári teknős) Emellett a lápi-mocsári növényzet is tartalmaz értékes növényfajokat: mocsári nőszőfű, széleslevelű gyapjúsás, vörös acsalapu. A horgászok mellett a halállomány második legnagyobb fogyasztója, a vidra, mely kiemelkedően nagy számban él part menti kotorékaiban.

FORRÓ-FORRÁS

A tavakat elhagyva még másfél kilométert kell megtennünk, hogy elérjünk a Sári-patak eredetéhez. A forrás közvetlen környezete ki van építve, szájában egy óriási malomkő hever, mely mellett a mélyből felfakad tiszta, hűs vize. Az egyik legszebb forrás a Tápió-vidéken. Tiszta vizét akár meg is kóstolhatjuk.

Kotlina-völgy, Vadalmás

Bár közigazgatásilag már nem Sülysáphoz tartoznak, de ha már a forrásnál járunk, mindenképp érdemes egy kis kirándulást tenni a forrásvölgy (Locsodpuszta) feletti dombokra. A domboldalakon a Gödöllői-dombságra jellemző tatárjuharos lösztölgyes maradványait láthatjuk kisebb-nagyobb foltokban a vadvirágos löszgyepek és cserjések mellett. Ezek a tölgyes állományok már viszonylag fajgazdagok, bennük több védett és fokozottan védett növény- valamint állatfaj él. Az aljnövényzetben megtalálható a nagyzezerjófű és több talajlakó orchidea: a tarka kosbor, a fehér és piros madársisak, és a korhadéklakó madárfészek is. A cserjék leggyakoribb képviselői a csíkos kecskerágó, a kökény és az egybibés galagonya. A domboldalakat borító löszgyepek is számos ritkaságot rejtenek. Az aranyárga tavaszi hérics mellett, előfordul a lila virágú bunkós hagyma, a kúszó szárú pusztai meténg és a Szent László-tárnics is. Az itteni erdőben fészkelő madarak közül kuriózum a holló.

A SÜLYSÁPI ÖRÖMKALÁCS

Tápósápon lakodalmakra, az ifjú pár számára örömkalácsot sütöttek. Ez néha igen nagyméretű, szögletes, kelt kalács, de erre az alkalomra feldíszítették, a közepébe egy pálcát, az úgynevezett életfát szúrták, melyre színes szalagokat kötöttek. Régen a saroglyán, – a szekér hátuljának rácsos részén – vitték a menyasszonyos háztól az ifjú pár után. Az örömkalács elfogyasztása a lakodalmi szertartásban külön szerepet kapott. Az esküvőről megérkező ifjú házasokat fogadták vele, akik a kis kockáit mézbe mártották, s úgy ették meg. Ezzel azt kívánta a násznép nekik, hogy legyen az életük olyan édes, mint a mézbe mártott kalács.

Tápiósülyben is készítettek örömkalácsot, melyet csak lisztből és vízből gyúrtak. Szív alakúra készítették mind a kettőt, s egyikbe a menyasszony, a másikba a vőlegény nevének kezdőbetűit formálták ki sodrott tésztából. A lakodalom napján az első szobában, az ablak két oldalára akasztották. Lagzi után másnap az iskolás gyerekeknek osztották el, hogy sokan egyenek belőle, mert így tartósabb lesz a boldogság.

SZIRTES ÁDÁM

Szirtes Ádám (Szvitek Ádám) Tápiósáp, 1925. február 10. – Budapest, 1989. július 27.

Szirtes Ádám Tápiósápon született Szvitek Ádámként. 1945 tavaszától több alkalommal a műkedvelő falubeliekkel lépett először színpadra. Első filmjében, az 1948-ban bemutatott Talpalatnyi földben rögtön főszerepet kapott. Góz Jóska karakterének megformálása azonnal ismertté és népszerűvé tette Szirtes Ádám nevét. Ízes beszéde miatt kezdetben munkáshősöket és parasztfigurákat alakított, később sokféle karakter emlékezetes alakítása fűződik nevéhez. Számos magyar film főszerepében nyújtott sikeres alakítást.

Szülőfaluját gyakran felkereste, *Életünk, életem!* című önéletrajzi regényében hűen ábrázolja az itt élő, szegény sorsú emberek mindennapjait.

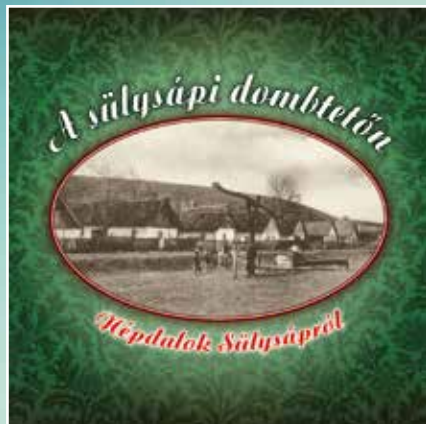
Díjai: Jászai Mari-díj (1955), Balázs Béla-díj (1960), SZOT-díj (1969), Erdemes művész (1970), Kiváló művész (1983), Kossuth-díj (1988)

SÜLYSÁP NÉPZENEI GYŰJTEMÉNYE

SÜLYSÁP NÉPZENEI GYŰJTEMÉNYE

Sülysáp első zenei emléke 1954-ből származik. Ettől fogva folyik gyűjtőmunka a helybeliek népzenei emlékeiből, szokásdalaiból.

Egy-egy helyi, kulturális rendezvényen időről időre felcsendültek régi, sülysápi népdalok, de egy ehhez hasonló, egységes kiadvány 2014-ig nem született.

Terék József 2009 óta kutatja Sülysápon a rég elfeledettnek hitt tót és magyar hatást egyaránt magába foglaló népdalokat.

Ezt a gyűjtőmunkát karolta fel az Összefogás Sülysápiért Egyesület, és egy sikeres pályázatot követően 2014-ben jelentette meg Sülysáp Város Önkormányzatával közösen *A sülysápi dombtetőn* című lemezét, amelyen 15 dalcsoport található az egykori Tápiósüly és Tápiósáp népdalaiból.

TÓT NÉPZENEI GYŰJTEMÉNY

Való igaz, hogy már a kisiskolások is tudják, hogy Tápiósáp szlovák falu volt, nekünk első hallásra mégis nehezen megoldhatónak tűnt a feladat. Még 100 évvel ezelőtt az 1911-12. évi osztálynapló bejegyzései szerint a 80 első és második osztályos tanuló közül 40 magyar anyanyelvű, de beszél tótul, 22 tanuló tót anyanyelvű, de beszél magyarul, 18-an csak magyarul tudnak. Vagyis a 6-8 éves gyerekek több mint háromnegyed része beszélt tótul. Feltehetően a szüleitől tanulták. De mi a helyzet ma? A 2012-13-as tanévben az első és második osztályos tanulók közül egyetlen gyerek sem akadt, aki csupán

egyetlen szót is tudott volna tótul. A száz év alatt a település szellemi örökségéből a tót nyelvtudás majdnem teljesen eltűnt, csak néhány idősebb ember érti, beszél - bizonyos fokon. Ezért tehát hozzájuk fordultunk népdalokkal kapcsolatban. A befektetett gyűjtőmunka meghozta a gyümölcsét, igen rövid idő alatt 10 tót népdalt, mondókát sikerült felvennünk. A dalok természetesen egytől egyig belekerültek Terék József 100 év 1000 népdal a Tápió-mentén című könyvébe, de meghallgathatók eredeti előadásban *A Sülysápi dombtetőn* című CD lemezen is. Köszönet azoknak a 80-90 éves tápiósápiaknak jár, akik koruk ellenére hajlandóak voltak dalra fakadni. Ők: Szántai Istvánné, Seprős Jánosné, Zemen Istvánné, Jámbor Istvánné.

Tapsoló: Tapsi, tapsi tapsunki, visli, nasli, nahruski. Cica símogató: Cicúrka, macúrka, de si bola? - Vo mlinčeku. Čo si tam robila? - Pagáčiki pékla. Prišov kocko, zedov šecko, cirka nemala ňišť.

2015 őszén jelenik meg a *Tót népdalok a Tápió mentén* c. lemez, amin a sülysápi tót népdalok is megtalálhatók lesznek.

KORMÁNY SÁNDORNÉ NÉPRAJZI DOLGOZATA

Kormány Sándorné Dobos Margit egyszerű parasztcsaládba született 1933-ban. A szülőföld és a munka szeretetét az anyatejjel szívta magába. Özvegy édesanyjától és nagyszüleitől tanulta meg a paraszti gazdaság minden csínját-bínját. Szerette ezt az igen változatos, de kétség kívül igen nehéz életet. A történelem azonban közbeszólt, a tsz-ek megalakításával munkanélkülivé vált. A helyi háziipari szövetkezetnek gobelinokat varrt és Budapesten vállalt takarítást.

Így jutott el Győrfi János történész, népművelőhöz és Györfy György történészhez. Nekik mesélt a letűnő, régi paraszti életről, s ők biztatták, hogy mindezeket írja le. Margitka ezt meg is tette, s a vasos írományt elküldte a Néprajzi Múzeum által meghirdetett gyűjtőpályázatra.

A bíráló bizottság eredményes munkájáért II. díjat adományozott neki 1990. december 15-én. A pályázatot (Ahol én élek: Tápiósüly) a múzeum etnológiai adattárába tették, így a késői utódok is elolvashatják, hogyan éltek, dolgoztak ősünk, képet kaphatunk Tápiósülyről és annak mindennapjairól. Ő gyűjtötte Tápiósülyben a Tápió-mente néprajza című könyvhöz a képanyagot, és adatközlőként is gyakran szerepel. 1991-ben hunyt el.

„A Pesti út alatt halad kelet-nyugat felé a kövesut (közut). A kövesut másik oldalán vót a Tól, ahová a teheneket kihajtották. Itt őrizték a csordát, itt vót a csordakut is. A Tólnak a felső felén vót a barak, - mi csak így montuk a kaszárnya – itt sok katona vót. Emelett vót a malom, ide hortuk a buzát. Mama ennyit őrzött meg a molnárrul: Ő özvegyasszony vót, és sokszor csak egy zsák buzát tolt a tragacsal őrölni. De mi jó molnárunk, Gerendási urnak hivták, sosem engette, hogy asszony cipelje a zsák buzát, segített neki, ha a molnárlegény nem vót ott.”

Kedves Olvasónk!

Sülysáp Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2014 szeptemberében a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény és a magyar nemzeti értékek és a hungarikumok gondozásáról szóló Kormányrendelet alapján úgy döntött, hogy Sülysápon létre kívánja hozni a települési értéktárat, valamint önálló települési értéktár bizottságot alakít, melynek tagjaivá a Sülysápi Hagyományőrző és Helytörténeti Kör tagjait, Csákányi Miklóst, Csirkóné Szücsi Ágneszt, Katus Norbertet, Németh Jánosnét és Zemen Pálnét választja meg.

A bizottság ezután hozzálátott a helyi értékek felkutatásához, rendszerezéséhez és megismertetéséhez. Jelenleg 19 helyi értéket vettünk fel a Települési Értéktárba, ezek közül egy (a település legrégebbi műemléke, a Kisboldogasszony-templom) 2015. június óta a Pest Megyei Értéktár részét is képezi.

Célunk, hogy minél több helyi értéket őrizzünk meg a jövő nemzedékek számára, és minél szélesebb körben ismertessük meg ezeket.

Jelen kiadványunkban képekkel gazdagon illusztrált oldalakon igyekeztünk értékeink közül jó néhányat bemutatni.

Legyünk büszkék sülysápi értékeinkre, amelyek közös kincseink!

A Sülysápi Települési Értéktár Bizottság tagjai

Sülysáp Város Települési Értéktár Bizottsága a füzet megjelenéséig az alábbi helyi értékeket vette fel a Települési Értéktárba:

1. Grassalkovich-vadászlak
2. Kálvária-kápolna
3. Kapás József Helytörténeti Gyűjtemény
4. Kisboldogasszony-templom
5. Kormány Sándorné néprajzi dolgozata
6. Sági homokbánya gyurgyalag és partifecske odútelepe
7. Sági-patak forrása
8. Sőtér-kastély
9. Sülysáp (Tápiósáp) tót népzenei gyűjteménye
10. Sülysáp (Tápiósüly) úrnapi körmenet
11. Sülysáp képeslapgyűjteménye
12. Sülysáp KSK Taekwon-Do Szakosztálya
13. Sülysáp népzenei gyűjteménye
14. Sülysápi csillagvizsgáló
15. Sülysápi halastavak és környezetük
16. Sülysápi örömkalács
17. Sülysápi Szent István-napok
18. Szent István-templom
19. Szirtes Ádám színművész

Sülysápi értékeink - Sülysáp Város helyi értéktárának képes albuma

Kiadja: Sülysáp Város Önkormányzata, 2015.

ISBN 978-963-12-1437-6

Az összeállításban közreműködött a Települési Értéktár Bizottság.

Szerkesztette: Katus Norbert.

*A kiadvány a
Földművelésügyi
Minisztérium és a
Hungarikum Bizottság
támogatásával
valósult meg.*

